

Nro. 7.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Julius 22. ik napján

1873. ik osztendőben.

B é t s.

Auftriának azon hegyei között, a' mellyek köz-
zül a' Wien nevű patak le foly, nagy esözések
lévén, a' múlt pénteken úgy meg áradott vala ez
a' külömben nyomorú patak, hogy árkából ki üt-
vén, a' falukon sok házakat és malmokat meg ká-
rosított. — A' Duna is oly nagyon kezdett va-
la a' múlt hétfütől fogva ismét folyni, hogy part-
jai közzül ki tsapván, sok kerteket, mezöket, és
helységet, tókká tsinált.

Magyar Ország.

Buda, Jul. 14. dikén. Kristina és a' Rátz-
város nevű külső városaink, 's némely más szom-
széd vidékek is körülettünk, igen kedvetlen álla-

potra jutottanak vala e. h. 9-dikén. Majd egész dél előtt esvén, az alatt valami veszedelmes terhes felleg nem látszott egy felé is: hanem dél utáni, negy óra tályban mütatta magát Buda-kész, Hidegkut, Kovátsi és Salmár nevü faluk felett egy igen-igen fekete felleg, a' mely úgy látszott mezfzírül, mint valami le felé nyomuló vallag köd; 's a' nevezett helységekét egyszeriben egy rettenetes felleg-szakadás borította el, a' mely miatt ott is vallottak ugyan némünémü kárt a' lakosok, de sokkal többet a' nevezett Budai külső városok, a' hol a' hegyek közzül le-rohanó víz' árja, minden alsóbb vidékeket úgy el borított, hogy a' Rátzváros béli kanális mellett lévő házakban, 6 lánnyira is állott a' víz. A' várason feljül lévő völgy, kertek, rétek, és a' nevezett két külső várasoknak bizonyos részeik, egész egy nagy tóban állani képzeltethettek, mind addig, míg a' víz magának a' Rátz város' nagy utzáján útat keresvén, a' Dunába, az ezen lévő hajós hídon alól le folyhatott, a' mellyben 3 orákteltek el. Vagy 5 apróbb házak a' kanális mellett egészfzen öfzfe omlottak, valami 20-ban külömbkülömb féle károk estek. Mintegy 60 ezer Forintra betsúlik a' kárt, a' mit ez az árvíz okozott: pedig többire a' szegényebb sorsú lakosokat érte. Némelyeknek minden házi butorjok oda lett. Ember tsak egy veszett a' vízbe, midön valami portékát akart volna abból ki ragadni.

Olasz Ország.

R o m a, Jul. 2-dikán. — Fr. Generál St. Cyr, a' múlt tsötörtökön audentzián vólt a' Pápnál, a' ki ötet meg külömböztetett betsülettel fogadta. Szombaton azután, elútazott innét Nápoly felé.

Nápoly, Jun. 28-dikán. — Fr. Generál St. Cyr, e. h. 25-dikén igen váratlanul ide érkezett, 's a' Fr. Követhöz szállott - be. Másnap egygyütt volt Minifereinkel, 's most már bizonyosan tudjuk, hogy a' vezérlése alatt lévő seregnek egy része, Abruzzó tartományát meg szállotta, a' más része pedig sietve nyomúl Manfredonia felé. Mihelyest Gen. St. Cyr ide érkezett, az Anglus Követ azonnal néhány könnyű hajókat küldött el, rendelésekkel, 's tegnap előttől fogva kikötőhelyünk' szája előtt szemléljük az Anglus hadi hajókat; a' melyek három kereskedő hajókat is tsíptek-el, nem tudjuk mitsoda nemzet bélieket. Igen tartunk, hogy már most az Anglusok is ellenséges módon ne kezdjenek bánni némely Olasz országi vidékekkel, és hogy talám leg előbb is éppen Siciliát, a' magok őrizetek alá ne vegyék, minekutánna a' Frantziákat nállunk lenni szemlélik. —

A' Maylandból, Jun. 25-dikén indúlt levelek szerént, a' Nápolyi vidékekre be-útazott Fr. seregek, nagy barátsággal, és azon feltételekkel egészízen megegyezőleg fogadtatnak, a' mely feltételeket a' Király és a' Fr. Országlószék még akkor erőssítettek-meg egymás között, minekelötte a' Fr. seregek a' Nápolyi vidékeket az utóbbi alkalmatossággal oda hagyták volna. Ezen Fr. seregek azonközben, tsak a' tenger-partokat szállják-meg és foglalják el, a' kikötőhelyekkel és erősségekkel egyetemben.

Német Ország.

Hamburg, Jul. 5-ikén. Gen. Berthier, a' múlt hónap' 30-dikán Lauenburgba által menvén, a' Hannoverai sereg' vezérének Gróf Wallmodennek, minekutánna velle egy oráigtanátske-

zott volna, ajánlotta, hogy a' vezérlése alatt lévő sereg, fegyvereit és lovait a' Frantziáknak által adván, menne Fr. országba hadi fogságra. Gr. Wallmoden nem találta el fogadhatónak ezen feltételt, és meg határozott módon kinyilatkoztatta, hogy, mint sem ezen feltételt el fogadják a' Hannoveraiak, kézzelbék lesznek magokat az Albis vize partján egy tsep végig védelmezni. Ezen nyilatkoztatás után, Gen. Berthier vízfő útazott Lauenburgból Lüneburgba: a' Hannoveránusok pedig kettőzöttetett szorgalmatossággal hozzá láttak a' készületekhez az Albis jobb partján. Az alatt a' Fr. seregek is öfzfő gyülekeztek a' víznek bal partján, 's az általevezésnek meg-probálásához készítették magokat. Így teltek a' napok Jul. 4-dikéig. —

Mely nagy volt már ekkor a' föld' népének a' vérontástól és el pufztulástól való féelme: meg lehet itélni ezen történetből. Reggel, t. i. 4-dikben valami 7 óra tájban azt hirtelen el egy homlott elméjű paraszt, hogy Lauenburg várossát a' Frantziák még az nap delután el fognák tüzzel és vassal pufztítani. Ez a' költemény nem tsak a' könnyenhivőket, hanem még a' városi elévalóbb embereket is úgy megrettentette, hogy azonnal egy követtséget küldötenek a' Magisztrátushoz, arra kérvén ezt, hogy keresné meg a' város' nevében Gen. Mortiert, hogy viseltesen kedvezéssel ahoz. A' Magisztrátus azonközben, azért-é, hogy a' Frantziáknak nemes szívüségéhez bizodalommal volt, vagy pedig, hogy a' Capitulatziónak minden orán leendő elkészülése felől, már tudósittatva volt, elmellözte a' Mortierhez való folyamodált.

Lüneburg, Jul. 5-dikén. A' Capitulátziót ma dél-tájban az Albis vizén erőffitették meg a' Frantzia és Hannoveránus fő vezérek, Mortier és Wallmoden Generálisok: hanem az ő öfzfjövetelek alkalmatosságával kevésbe maradott-el, hogy egy kitsiny vigyázatlanságból szarmazott történet, a' munkában lévő alkudozást félbe nem szakasztotta. A' Lauenburgban lévő ágyuzó Komenzáns t. i. sem a' dolgokról tudósítatva nem lévén, sem Gen. Wallmodent a' víz' jobb partjáról el evezni nem látván, midőn ezébe vette volna, hogy Gen. Mortier egy Stáb-tisztjével és egy testörzőjével, egy tsonakon, az innenső partról a' vízre be-evez, annak módja szerént tüzet adat reá: 's tsak a' vólt a' fzerentse, hogy az ágyú nem jól lévén igazitva, a' golyobis igen fenn járt, 's tsak az árbotzfát és vitorlát sértette meg. A' Frantzia tiszték azonközben, által látván, hogy tévédésből esett a' lövés, semmit nem mozdítottak érette, 's a' Capitulátzió betsületesen tökéletellégre ment. —

Lüneburg, Jul. 5-dikén. Minden tekintetben, szóval és tselekedettel, nagy betsületet mutatnak a' Frantziák a' Hannoverai katonasághoz. Tisztességes Capitulátzióra léptek vélek. Ágyúikat, fegyvereiket, és a' katonák alatt lévő lovaikat által adják ugyan a' Frantziáknak, 's széljel öfzlanak: hanem Anglián kívül akár hol tartózkodhatnak, tsak a' Frantziák ellen ne tsatázzanak, Frantzia országba mint hadi fogjok elnem vitettetnek, a' tisztéknek kardjaik, lovaik, szeke-reik, és minden bagázsiáik meg hagyatnak, az ő hó-penzek a' Fejedelemség' kassájából ki jár, &c. A' mi pedig az ő Hannoveraikat illető betsületes be-

szédjeket illeti. — „En, így szoll a' tudósító, négy napoktól fogva minden gondal azon voltam, hogy a' Frantzia katonáknak a' Hannoveraiak eránt való gondolkodásfokot ki tanulhassam, és úgy találtam, hogy minnyájan jó vélekedéssel vannak felelők: hanem igen sajnálják őket. A' Stáb-tisztejeiktől fogva a' Dobosokig, mindentől tudakozódtam, 's minyajokat azon egy gondolattal lenni találtam. Ezerszer vettem ilyen feleletet: — „Oh! ugy mond, a' Hannoverai katonák, igen derék vitézek; jól verekednek. Ők mi vélünk szembe szállhatnának: de mi hasznát vennék? míg 30 napok el telnének, egy 50 ezer emberekből álló tartalék Fr. sereg érkezne-meg, és egész tartományok el pufzúlna. — „Mi, jól tudjuk azt Fr. országban (ilyen feleletet vettem egy Generálistól), hogy az utolsó hadakozásbéli ütközetek alkalmatosságával, mindenkor ott hullottak el leg több embereink, a' hol a' Hannoveraiak állottak előttünk. Hanem, mit tudnak most tsinálni, mikor senkitől nem segittetnek? — „A' Hannoveránus sereg' katonai ditsőségéből el nem vefz a' mostani történet (így felelt egy nagy bajuszszú granatéros, a' ki Egyiptomban is ott volt Bonapartéval) leg kissebbet is. Nem az ő hibája ez. Tudunk mi, jól tudunk mi mindent. Oh! jó katonák ezek a' Hannoveraiak!“ — a' mely szók után vagy kettőt a' bajuszszán sodoritván, 's magát a' környülállásokhoz alkalmaztatott módon el káromkodván, azzal butsut vett, 's elébb állott. — Bámulás, mint bele botsátkoznak ezen emberek igen gyakran a' dolgok' folyamatajok felett való okoskodásba, és úgy hozzá szellanak, hogy a' leg derekabb fő, meg nem szégyenülhetne beszédjéért.

Frantzia Respublika.

Páris, Jul. 6-dikán. „Az Anglus levelek magok bizonyítják (így szoll a' Gazette de France nevü Párisi Ujság) hogy az ö partjaikra való ki- szállás nem lehetlen dolog a' Frantziáknak. Olyan történeteket hordanak elő leveleikben, a' mellyek ezt nyilvánságosan bizonyítják, 's azonban tsak mostanság ettek. Itt van egy a' többek között: — Kapitány Offin, a' György Király nevü posta- hajó Komendánsa, hat hajós legénnyel egy fedeletlen tsajkán (laposs hajón) Jun. 20-dikán reggeli 4 orakor szereztsésen megérkezett Helvoet-Sluysból a' Yarmouthi kikötőhelybe. A' nevezett postahajót a' Frantziák letartoztatták a' Helvoetsluisi kikötőhelyben: a' Kapitány tehát, hogy a' leveles zsákot valami módon Angliába által vihesse, arra a' vakmerőségre vétemedett, hogy 6 legénnyel egy kitsiny fedeletlen hajóba Jun. 16-dikán éjtzakai 11 órakor bele ülvén, a' kikötőhelyből szép tsendesen ki evezett, 's a' szereztsé szolgálván, 20-dikban vírátkór a' Yarmouthi kikötőhelyben vólt. — Ha 'hát, úgy mond, néhány emberek egy fedeletlen laposs hajon ilyen hozszú útat tehettek: miért ne tehetnének a' Frantziák, ennél még sokkal jobb készületü laposs hajókon, a' mellyek ilyen mélységre sem nyomúlnak a' vízbe, és jó fegyveres készület van rajtok, sokkal rövidebb útat? Angliába, Irlandiába, és Skotziába laposs hajókon által evezni, külömben is nem tsuda-tétel. Azok az emberek, a' kik a' vámokat el-kerülvén, oldalfélt való titkos útakon szokták a' tilalmas portékákat az országba hordani, száz mértföldnyi útakat is tesznek sokszor ilyen hajókkal a' tengeren, &c. Ha az e' féle pró-

batételek gyakorta szerentsések: miért ne evezhetnének a' minden nehézségeken győzedelmeskedni tudó Frantziák, a' keskeny Kanálison, sokkal hosszabb útra is elég alkalmas készüllettel, kereftül. Egy nagy köd' alkalmatosságával, midőn a' tenger mindenkör tsendes szokott lenni, evező lapátok' segedelmivel igen könnyű által hajtani ezen Kanálison az e' féle laposs hajókat, és míg a' köd' széljel ofzlana, akár melly Angliai várost könnyen meg lehet lépni. Ki szállván a' Fr. sereg a' köd' alatt a' partra, a' nélkül hogy észre vétetődött volna: mely rettenetes tekintet fog lenni az Anglusok szemei előtt, midőn a' homály a' sereg felett elenyészvén, a' Fr. Regementek hadi rendben állanak a' parton! Tsak Gravesandnál, vagy Chathamnál, vagy Dealnál, vagy Douvresnél, vagy Portsmouthnál, vagy pedig Plymouthnál félszkelhesse meg magát a' Fr. sereg, már ekkör, mint Windham az egész Parlamentom előtt mondotta; vége Anglia' ditsőségének!

Páris, Jul. 7-dikén. Az Első Konzúl' útazásáral a' mai Moniteurben ezek olvastatnak:

„D ü n k i r c h e n, Jul. 4-dikén. Az Első Konzúlné tsötörtökön estve ide érkezett. Nem vártuk ilyen hamar: de készülletlen még is nem találtattunk. Mihelyt érkezését hallattuk, az egész város eleibe szaladott. A' virág koszoruk, mellyek azon utzákon, a' hol be jött, egyik házról a' másra kereftül nyúltak, már ki lévén kötötetve, egész egy kerti lugost formáltak, a' mely alatt ez a' nagy tiszteletben lévő aszfzonyság a' szállására vezetetett, a' melly egy virágos oltártól nem különbözött. Estvére az egész város megvilágosittatott. Pénteken a' városnak bejárásával, és a' kikötőhelyben való hajókazással

töltötte idejét a' kedves vendég, a' ki a' maga kedveltetésével mindeneknek szívít egészzen magához vonta.

„Végezetre szombaton estvéli 5 órakor, a' Konzul' érkezése felől is jelt adott az ágyuk' dörgése, a' ki az ábrázatunkon még nem szemlélhette az öröm miatt való magunkon kívül lett ragattatásunkat, midőn már az éljen Bonaparte! kiáltás által, hallotta töltéseinkről hasogattatni az eget. Városunk' ifjúságának egész serege, mint Tellörzöfereg, igen szép forma ruhában és drága kélzülettel, tiszteletére eleibe ment. A' város Polgármestere Em m e r y, az alatta lévő előljárókkal egyetemben, a' külső lineánál (a' szélső töltéseknél) egy szép sátor alatt várakoztak, a' hova Bonaparte meg érkezhén, ilyen szavakkal nyujtotta oda néki a' Polgármester a' város' koltsát: — „

„Melly nagy szerentse, Polgár Első Konzul, téged' ezen vidéken szemlélni! A' közönség' öröme tetézett. Ajánlom néked a' város' koltsát, még pedig kevélységgel ajánlom azt, minthogy ugyan én az 1793-ik esztendőben, akkór is Polgármester lévén, a' Yorki Hertzegtől, a' ki 40 ezer emberrel gyenge sántzaink alatt állott, azért, hogy katonai pályafutásának kofzoruját megfonnyaszsa, meg tagadtam azt. A' Dünkircheniek részt vettek bátorságok által az Anglus seregek az ő partjaikról való elkergettetésekben. D ü n k i r c h e n nem nemtelenült el: egy vitéz nép, méltó egy Hérosnak befogadására. A' mi tábori kiáltásunk, a' Haza, és Napoleon!“ — Az Első Konzul azt felelte mindezekre, hogy a' város' koltsa nem lehetne jobb kézben, mint a' mely azt néki ajánlja. A' népnek hozzá való jó indulatja felől meg van

győzöttetve, 's nagy szerentséjének tartja, hogy ma annak kebelében szemlélheti lenni magát. — A város utzáin ugyan azon virág-kozzorukból készült bolthajtás vagy lugos alatt jött be szép lassan az Első Konzúl szekere is, a' melly alatt a' Felesége az előtt harmad nappal be jött vólt, ennek szállása felé, &c.

„Tegnap és ma reggel már reggeli 4 óraker lóhátan lévén az Első Konzúl, partjaink, erőffégeink, öbleink, és fegyveres házaink, 's egyéb magazinumaink megvizsgálásokban foglalatoskodott. Ma estve felé katonai fordulásokat tétetett a' tenger partján vagy két Dragonyos Swadronokkal 's meg azon 46-ik fél Brigáda gyalog sereggel, a' melly ditsőffégének tartja azt, hogy a' Fr.seregek között leg elsőnek lenni esmértetett Granadéros, Latour d'Auvergne, ennek sorai között érdemelte volna a' katonai vitézségnek elhervadhatatlan kozzoruját. Néhány Anglus hadi hajók éppen ekkor jelentek meg ezen partok körül: egy kiseded hajónk pedig éppen ekkor vezetett be az ő láttokra a' partok mellett ide egy Anglus nagy, árbotzfákkal terhelt, hajót, a' mellyet a' Skotziai partok mellett tegnap fogott el.

A' La-Manchei, vagy a' Kanálisról nevezett Departamentom' Préfektussától, ilyen tudósítás érkezett Párisba Lebrün Konzúlhoz: — „

„Hazafi Konzúl! Reméilem, hogy én vagyok az első, a' kitől a' következendő igen kedves és nevezetes újság tudodra adódik. Egy Anglus Fregát ezen hónap' 3-dikán éjjel el fogni és magáévá tenni akarta néhány tereh-hordó hajóinkat, a' melyek éppen akkor követ raktak ki Cherbourgnál a' partra; hanem a' kikötőhelyben lévő Schalupja-

ink, és az erőffégeken lévő ágyuink, olyan hathatós tüzet adtak reá, hogy vitorláit le bortsátván, magát mindenestől fogva meg adni kéntelenített. A' rajta lévő emberek is mind fogságra adták magokat. Mély tisztelettel vagyok — „

„Montalivet.

Nápolyból egy Kurir titazott Páris felé az itt lévő Nápolyi Követhoz: hanem Affi mellett a' régi Piemontban 10—12 haramiák az útját el állották, 's minden leveleitől megfosztották. A' bűnösök szorgalmasan nyomoztatnak, de még eddig telyefféggel nem akadhattak semmi nyomokba: hanem helyettek vagy 5 más igen nevezetes haramiákat fogtak el az elsőbeknek üzések közben a' belső tsendeffégre ügyelő katonák.

A' Pápa Párisban lévő Követe Kardinális Caprara is elútazott Brüzszelbe, 's mind addig ott fog tartózkodni, míg az Első Konzúl ott léfzen.

St. Malóban 30 Anglusok, a' kik ott mint hadi fogjok úgy vóltak, hanem szabadon széljel járhattak, közelebről arestomba vitettek: gyanítható képpen valami tilalmas dologba elegyítették magokat, azért esett rajtok a' szerentsetlenség. —

A' Kanálisi Departamentom' Préfektuffa, ilyen jeles szavakkal köfzöütötte az Első Konzúlt ezen Departamentomba való bé-érkezésekór: — „Polgár Első Konzúl! Alig, hogy be-léptél határunkra, és már minden lakosaink örömbe merültek. A' mi elég sokáig pufztittatott földünkben, nints-meg többé az a' mérges gyökér, a' melly oly sok tsuda állatotkat termett. Több mint 500 ezer olyan jó lakosokkal ditsekedhetünk, a' kik sziveiket, karjaikat, és minden vagyonaikat, vételkedve ajánl-

ják néked. Allapotunkal meg-elegedvén, meg vagyunk győződve a' felől, hogy Fr. ország' boldogságának és ditsőffégének állandó lábra való állittatása, a' népeknek a' kereskedés béli és a' tengeren való szabadságok vízfíza adattatása, a' két világ tsendessége' meg-zavarójának megaláztatása, 's a' békeffégnek a' földön való megerőffittetése, véget — teremté az Isten Bonapartét, 's az után meg nyúgovék!

* Nagy Britannia.

London Jul. 1-ső napján. Az Albis vize torkát úgy elállották az Anglus hadi hajók, hogy se' be, se' ki ne evezhessen azon senki. Ezentörténetről pedig az idegen Hatalmasságoknak Londonban tartózkodó minden Követeiket, Konzúljaikat, vagy Agenseiket, ilyen nyilatkoztatás által tudósította Minister Lord Hawkesbury; — „Az ő N. Brit. F.ge külső dolgokra ügyelő Státus-Titoknokja az ő F.ge parantsolatjára jelenti, hogy, minekutánna a' Frantzia seregek az Albis vize' némely partjainak erőszakos elfoglalása által, Hamburg Birodalom béli szabad várossának birtokosi jullát meg rontották, minekutánna az Albis vizén ki és be evező minden hajókat törvénytelen módon meg vizsgálni kezdetek, és minekutánna ő Brit. F.gének ezen vizen talált minden hajóit le-tartóztatták volna: mindezek után szükségesnek lenni ítélte ő F.ge, hogy ezen víznek torkát a' maga hadi hajói által leg szoroffabban be-záratassa, 's be-zárva tartassa, mint ez, az ilyen tengeri hadakozások alkalmatoffágával szokásban szokott lenni. Kérettetnek tehát Uraságtok, hogy kereskedőiket ezen dolog felől tudósítsák. Valaminthogy pedig ő F.ge egy ilyen lépésre magát

supa kéntelenségből és igen nagy kedvetlenséggel vette: ehhez képeft igen nagy készséggel el is fogott mellől állani, mihelyest a' környülállások olyanok lehetnek, hogy ezen vizen az ő F.ge hajóis, egész bátorsággal ki és be evezhetnek. El fogta ő F.ge' a' víz' torka, elöl minden hadi hajóit azonnal hívatni, mihelyest a' Fr. sergek az Alpis partján némely mostan el foglalt helyeket oda ragynak, és azoktól olyan mezfzesésre eltávoznak, hogy a' vizen való hajókázás egészfen szabad, és az ő N. Brit. Felsége jobbágyainak éppen olyan szabad leszen, mint más akár mely nemzet bélieknek, &c. Költ Londonban Jun. 28-dikán, 1703-ban.

„Hawkesbury.

* *

Parlamentalis beszélgetések. — A' Felső Házban. — Ugyantsak azon Királyi követség felett, hogy sietve hozzá kell látni a' hadi készületekhez. Jun. 20-dikán: — „

„Akár melly különbözök légyenek is (így szoll Minister Lord Hobart) a' vélekedések az eránt, hogy hadi erőnket sietve nevelnünk kell, bizonyos az, hogy minnyájunk egy értelemben vagyunk ebben, hogy sietve hozzá kell látnunk a' dologhoz. Olyan eszközöket keletik elő venni, hogy ne tsak bátrak lehessünk az ellenségnek általütése ellen, hanem, hogy az által-ütésre való kedvit is egészfen elvehessük néki, &c.“

A' Clarencei Királyi Hertzeg olyan vélekedésben vólt, hogy e' mostani környülállások között a' vidéki katonaságnak (militziának) lehetne leg jobb hasznát venni; 's ezek között is a' hegyeken lakó emberektől lehetne leg többet várni: a'

kiket az országban minden más környékék lakosainál leg jobb katonáknak lenni tartana Ő Kir. H.ge. Hanem azt tellyességgel nem találja jónak ő K. H.ge, hogy tsak oltalmazólag való hadakozáshoz készittse magát az ország: a' melyre nézve arra kellene el-kötelezni a' felállítandó fegyveres népet, hogy akár hol, Délen Északon, Napkeleten Napnyugoton, kész légyen az ellenséggel való szembezállásra; a' mely végre a' leg nagyobb szentséggel meg kellene nékie igérni, hogy a' hadakozás' végezetével szabadon botsáttatik. Így már bátran kiáltani lehetne az általütéssel fenyegető ellenségnek, hogy: Most már jöhet sz! mint-hogy külömben, attól az embertől, a' ki Frantzia országot mostan kormányozza, mindent lehetne várni.

Lord Suffol k azt mondotta, hogy nem botsátkozik a' Ministerek által javasoltatott eszközre nézve semmi hozzászólás beízlégetésbe: hanem, mint katona, tsak úgy kíván egy pár jegyzéft a' Lordoknak a' helybehagyás végett eleikbe terjeszteni. — „Az ország hadi plánumát minden Generálisnak által kellene (ugy mond) egy-egy exemplárban adni, mint ez a' Romaiaknál szokásban vólt; lenni kellene egy oly közönséges plánumunknak, a' mellyen az ország' védelmezését tárgyazó minden körülállások szemléltethetnének: úgy kellene az egész plánumnak elintéztetődni, hogy a' haza' védelmezésére rendeltetve lévő fegyveresek, az országnak egygyik szegeletéről a' másakra, a' szerént, mint a' körülállások kívánnják, mindenkór és haladék nélkül által szállittathatnának.

Lord Moir a oly vélekedésben jelentette lenni magát, hogy mikor egy olyan örökké való moz-

gásban lévő ellenséggel volna valakinek baja, mint
 nékik most, akkor nem kellene az időt hofzfas
 befélgetésekkel, 's vetélkedésekkel tölteni. —
 — „A' Ministereknek minden környülállások sze-
 rént előre el kellett látni (ugymond) azt a' neve-
 zetes Mártzius 10-dikét, a' mellyen a' Király' ha-
 di Proklamátzióját a' Parlamentom' eleibe küldöt-
 ték: még is ma az önnön védelmezésünkre kíván-
 tató elzközöket javasolják. Nem így kell bánni
 az olyan ellenséggel, a' milyen a' miénk. Má-
 sutt, és nem itthon van annak a' helye, hogy
 véle szembe szálljunk: hanem ott, a' hol az ő
 elnyomása 's törvéntelen uralkodása alatt, nyögnek
 a' lakosok. Az alatt, hogy mi ezen Házban szó-
 val vetélkedünk: Királyunknak egygyik leg betse-
 sebb örökségét foglalta-el az ellenség. Tartozó
 kötelessége az Anglus nemzetnek az, hogy azon
 Fejedelemnek, őseiről örökösített tartományát vé-
 delmezze, a' ki kézzebb vólt személyes hafznát
 nagy lelkiüsséggel fel áldozni, inkább, mint - sem
 nemzetünk' ditsösségét leg kissebb homálllyal illet-
 tetni engedte volna. Ha a' száraz Európához va-
 ló szükséges befolyásunkat gondolóra vefzfzük, Han-
 noverának elvefztése által egyfzeriben meg folz-
 tatunk attól az alkalmatofsfágtól, hogy ellenségünk-
 nek hátuljáró seregeit meg támadhassuk, vagy hogy
 nyilvánóságosabban szoljak, hogy az ellenségre há-
 tulról is rá üthessünk, &c.“ — Végezetre meg át-
 kozván Lord M o i r a az oltalmazó plánumbót vagy
 syfsemát, azt a' leg nagyobb hibénak nevezte, 's a'
 megtámadó syfsemát egélfz indulattal javasolván,
 néhány fel kiáltó szavakon végezte befzédét, a'
 mellyeket így fordíthatunk leg jobban: — „

„Kelj fel hazám, kelj fel, mert
„Külömben: el veszhet Jerusaleml!“

• Lord Grenville is úgy beszélt, mint Lord Moira, igen javasolván, hogy meg kell akadályoztatni az ellenségnek a' Király' örökös birtokaiba (a' Hannoverai tartományokba) való beütését. — (Ezek a' beszédek még Jun. 20-dikán folytak a' Parlamentomban).

T u d ó s í t á s.

Szabad Kir. Győr várossában, a' Tek. Káptalan dombján, a' Kufztodialis Kánonok házban, a' jövő Augustus hónap 1 - ső és következő napjain, a' szokott órákon, külömbféle jószágok, úgymint több drága Apáturi arany lántzos keresztek, külömbféle hozzájok tartozó gyűrűk, arany, ezüst függő, zsebbe való órák, más ezüst szerek, a' leg hirebb mesterektől feftett, vésett képek, szines, fejer, asztal ruhák, házi elzközök, porcellán, 's üveg edények, tükrök, és számos ingó házi bútorok, kótya vetye által, a' kéz pénzrel fizetőknek el fognak adatni, melyre minden úri vevők meghivattatnak. Költ N. Győrben, Julius 10-ikén, 1803-ik esztend.

H i r a d á s.

A' jövő Augustusnak 27- és 28-ik napjain Sz. Kir. Pest várossában, a' Gróf Károlyi egész Magy. Hazában hires méneséből egynéhány darab ménés kantza lovak, félen és egészlen ki tanúlt paripa és kotsiba való lovak; nem külömben sok szép ló szerezámok, úgymint nyegek, nyeregteritők, 's több e' félek fognak, kótya vetye szerezént árruba botsattatni, és a' többet igirőknek el adatni. A' kiknek ezeknek meg szerezésekre kedvek lejénd, a' nevezett helyen és napokon jelennyenek meg a' Gróf Karolyi háznál.